

Teza: obowiązek doskonalenia zawodowego – wymiar kary dyscyplinarnej

Wypełnienie przez prawnika zagranicznego, wpisanego na listę prawników zagranicznych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Warszawie, obowiązku doskonalenia zawodowego w 70%, uzasadnia zmianę kary dyscyplinarnej z kary pieniężnej w wysokości 3200 zł na karę upomnienia.

WO-157/19

ORZECZENIE

z dnia 20 listopada 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców prawnych w Warszawie

W składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Magdalena Śniegula/sprawozdawca

SWSD Wojciech Płóciennik

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 roku na rozprawie

sprawy prawnika zagranicznego H. (...)/Z/A/47

obwinionego o czyn z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust.1 i 2 art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku z dnia 11 grudnia 2015 r.

z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 28 maja 2019 r. sygn. akt D/48/19

orzeka:

1.

zmienia zaskarżone orzeczenie w pkt 1 w ten sposób, że wymierza zamiast kary pieniężnej – na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt. 1 karę upomnienia;

2.

w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżone orzeczenie w mocy;

3.

zasądza od obwinionego na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.200,00 zł.

Uzasadnienie

Dnia 28 maja 2019 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie po rozpoznaniu na rozprawie sprawy przeciwko radcy prawnemu H. M., obwinionemu o to, że

nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego i nie uzyskał wymaganych 27 punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym, który trwał od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. – czym naruszył obowiązek dbania o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne a także obowiązek stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych

tj. popełnił czyn z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku z dnia 11 grudnia 2015 r.

orzekł

1.

uznał prawnika zagranicznego H. (...) /Z/A/47 winnym zarzucanego we wniosku o ukaranie czynu, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne na podstawie art. 64 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku z dnia 11 grudnia 2015 r. i za to na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt. 3 ustawy o radcach prawnych wymierzył mu karę pieniężną w kwocie 3200 zł

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądził od obwinionego radcy prawnego H. (...) /Z/A/47 na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego kwotę 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych.

Od niniejszego orzeczenia odwołanie wniósł prawnik zagraniczny H. M., zaskarżając je w całości na korzyść obwinionego i wniósł o uniewinnienie ewentualnie o odstąpienie od wymierzenia kary lub orzeczenie kary w postaci upomnienia oraz o zwolnienie od kosztów sądowych. W odwołaniu wskazał, że poddał się dobrowolnie karze oraz, że kara pieniężna jest zbyt surowa.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie Obwinionego zasługuje na uwzględnienie w zakresie orzeczenia o karze.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych przyjął ustalenia w zakresie stanu faktycznego poczynione w niniejszej sprawie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za własne. Z powyższych ustaleń wynika, że obwiniony w okresie szkoleniowym, który trwał od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. uzyskał 19 (dziewiętnaście) z wymaganych 27 (dwudziestu siedmiu) punktów szkoleniowych.

Na wstępie należy wspomnieć, że podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego za czyny sprzeczne z zasadami etyki lub godnością zawodu jest przepis ustawowy - art. 64 ust. 1 u.r.p., a z drugiej strony uzupełniający przepis zawarty w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Podstawa ustawowa ma charakter blankietowy, a więc samodzielnie nie pozwala na ustalenie, czy określone zachowanie wypełnia ustawowe znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Zatem dla przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego konieczne jest wskazanie konkretnej zasady uregulowanej w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. I odwrotnie - uregulowanie zawarte w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego również nie może stanowić samoistnej, materialnoprawnej podstawy odpowiedzialności

dyscyplinarnej o charakterze represyjnym (vide: wyr. SN z 29 października 2009 r., SDI 22/09, OSN – SD 2009, poz. 132).

Wypada stwierdzić, że obwiniony tylko częściowo nie wypełnił obowiązku szkoleniowego. Do pełnej realizacji obowiązku szkoleniowego zabrakło mu 9 punktów, co stanowi 30% wymaganej puli 27 punktów. Obwiniony wypełnił obowiązek szkoleniowy w 70%. Wobec powyższego, wymierzenie kary pieniężnej w kwocie 3200 zł jest zbyt surowe. Zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, kara upomnienia będzie wystarczająca do stopnia winy i rangi przewinienia dyscyplinarnego. Należy także wspomnieć, że obwiniony w piśmie z dnia 28 marca 2019 r. zwracał się do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z wnioskiem o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie kary upomnienia, do czego jednak nie doszło.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdza jednocześnie, że nie ma podstaw do zwolnienia obwinionego od kosztów sądowych.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych stanowi, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Jednocześnie 70⁶ ust. 1 ustawy o radcach prawnych stanowi, że koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny prawidłowo więc orzekł o kosztach postępowania, obciążając nimi obwinionego.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych orzekł zgodnie z art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz §3 ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.